

Cloenda

Diré només dues paraules, perquè al llarg d'aquest matí s'ha presentat l'intel·lectual, l'acadèmic, el filòleg, el patriota... Només voldria dir que jo sentia per en Jordi Carbonell, suposo que com la majoria, una admiració i un respecte enormes. Amb aquest posat que recordava un *Englishman*, jo hi afegiria la bonhomia, la fermesa, la tranquil·litat, la passió genuïna —amagada per aquesta tranquil·litat— pel català i pels Països Catalans, a més de, com heu sentit, per la família.

Carbonell complia, com pocs segurament, allò que l'Institut d'Estudis Catalans demana als seus membres: l'excel·lència en l'àmbit de la ciència que conrea cadascú; la disponibilitat per a fer allò que l'Institut pugui demanar als seus membres —des d'una cosa tan senzilla com assistir a les reunions de les seccions o dels plens fins a una tasca més important, com la que ell va desenvolupar tant en la Secció com en l'Institut—, i l'amor al país. Segurament, en cap d'aquests tres vessants no va ser escadussera la participació, l'activitat i l'actitud de Jordi Carbonell. Malgrat que dos d'ells van interferir en un altre; és a dir, més d'una vegada la seva obra científica va quedar en un segon pla, darrere de l'obra de difusió cultural i de l'obra política. El conjunt, però, és realment molt meritori i molts de nosaltres voldríem tenir un pedigrí d'aquesta mena.

Com que acaba de sortir el llibre *Elements d'història de la llengua catalana* (2017), que recull pràcticament tots els estudis de Jordi Carbonell sobre història de la llengua catalana, m'agradaria llegir, *mutatis mutandis*, el que ell deia en el darrer d'aquests reculls que va escriure fa deu anys a propòsit de Max Cahner. Em permetreu que canviï el nom de Max Cahner pel de Jordi Carbonell: «Com a promotor cultural, Jordi Carbonell és un dels gegants que ha produït els Països Catalans el segle xx i continua la seva magnífica trajectòria ja en el segle XXI. Que duri per molts anys per al bé de la nostra única pàtria!».

Em plau cloure aquesta reunió d'avui, i estic convençut que els que coneixíem Jordi Carbonell —més profundament, com molts dels que heu parlat avui, o no tant, com en el meu cas— tenim motius per a sentir aquesta admiració i aquest respecte per la persona i la seva obra.

JOANDOMÈNEC ROS
President de l'IEC